

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 17C/61/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1424207067
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Linetová
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2024:1424207067.1

Uznesenie

Mestský súd Bratislava IV, v spore žalobcu: C. M., rod. O., narodená: XX.XX.XXXX, trvale bytom O. 5, J., zastúpená: AdvokAAt advokátska kancelária s.r.o., Pri Habánskom mlyne 16, Bratislava, IČO: 52 998 215, proti žalovanému: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, so sídlom Primaciálne námestie 1, Bratislava, IČO: 00 603 481, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia doručeným súdu dňa 16.07.2024 sa žalobkyňa domáhala, aby žalovanému bola uložená povinnosť odstrániť zvislé dopravné značky a označenia parkovacích miest na nehnuteľnostiach, ktoré sa nachádzajú v okrese Bratislava IV, v obci Bratislava - Záhorská Bystrica, v katastrálnom území Záhorská Bystrica, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, parcely registra „E“ parcelné č. XXX o výmere XXX.m2.

2. Návrh na nariadenie neodkladného opatreniam skutkovo odôvodnila tým, že žalobkyňa je vlastníkom nehnuteľnosti, ktorá sa nachádza v okrese Bratislava IV, v obci Bratislava - Záhorská Bystrica, v katastrálnom území Záhorská Bystrica, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, parcely registra „E“ parcelné č. XXX o výmere XXXm2, druh pozemku: orná pôda, pozemok je umiestnený mimo zastavaného územia obce a nie je spoločnou nehnuteľnosťou.

3. Žalobkyňa zistila, že na nehnuteľnostiach v jej vlastníctve bola vykonaná líniová stavba cesty, Miestnym úradom MČ Bratislava - Záhorská Bystrica, taktiež bolo uskutočnené osadenie zvislých a vodorovných dopravných značiek a označení parkovacích miest Hlavným mestom Slovenskej republiky, Bratislava. Na osobnom stretnutí starosta obce Záhorská Bystrica, Ing. Jozef Krúpa uviedol, že cesta je vo vlastníctve Hlavného mesta Slovenskej republiky. Žalobkyňa kvôli vyššie uvedeným skutočnostiam nemôže svoju nehnuteľnosť užívať v plnom rozsahu, preto vyzvala Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, či má záujem kúpiť nehnuteľnosť vo vlastníctve žalobkyne alebo či má záujem zameniť inú nehnuteľnosť vo vlastníctve s nehnuteľnosťou žalobkyne, alebo ako navrhujú riešiť problém s nehnuteľnosťou žalobkyne. Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava vyjadrilo nesúhlas s predajom, prípadne so zámenou pozemkov, keďže podľa relevantných informácií nie je vlastníkom líniovej stavby, ktorá bola vykonaná na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne.

4. Dňa 17.10.2023 žalobkyňa prostredníctvom advokátskej kancelárie požiadala Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, aby sa vyjadrilo bez zbytočných prieťahov ohľadom skutočnosti, ako navrhuje vyriešiť danú problematiku. Hlavné mesto Slovenskej republiky, Bratislava uviedlo, že na základe majetkoprávnej informácie vypracovanej Oddelením geodetických činností bolo zistené, že v zmysle vyjadrenia Oddelenia správy komunikácií, komunikácia nachádzajúca sa na pozemku vo

vlastníctve žalobkyne, nie je v majetku stavieb Hlavného mesta SR, Bratislavy a na predmetnej komunikácii zároveň nevykonáva správu ani údržbu.

5. Dňa 21.11.2023 žalobkyňa prostredníctvom advokátskej kancelárie požiadala Magistrát Hlavného mesta SR o podanie informácie na základe Zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a doplnení niektorých zákonov, na základe akého povolenia a rozhodnutia osadili zvislé a vodorovné dopravné značky a označenia parkovacích miest na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne, aby predložili dokumenty, rozhodnutie príslušného dopravného inšpektorátu, ktorý umožnil vykonať zmeny dopravného značenia bez súhlasu vlastníka nehnuteľnosti. Žiadosť o poskytnutie informácie na základe Zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe informáciám a o zmene doplnení niektorých zákonov zaslala aj Miestnemu úradu MČ- Záhorská Bystrica, ktorý sa vyjadril, že nedisponuje informáciou či bolo vydané stavebné povolenie a uviedol, že povolenie na osadenie zvislých dopravných značiek a označení parkovacích miest vydalo Hlavné mesto Slovenskej republiky, Bratislava ako príslušný cestný orgán určil použitie dopravného značenia na pozemnej komunikácii.

6. Hlavné mesto SR, Bratislava neposkytlo žiadne dokumenty, z ktorých by vyplývali právne relevantné informácie, podľa ktorých bola stavba povolená na základe toho, že nevedeli preukázať ani vlastnícke právo ku vyššie uvedenej nehnuteľnosti. Žalobkyňa vyzvala Hlavné mesto SR, Bratislava na odstránenie zvislých dopravných značiek a označení parkovacích miest na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne, keďže zvislé dopravné značky a označenia parkovacích miest neboli osadené v súlade so zákonom a boli osadené bez súhlasu vlastníka nehnuteľnosti. Hlavné mesto SR, Bratislava, nevyhovelo výzve žalobkyne na odstránenie dopravných značiek a označenia parkovacích miest z dôvodu verejného záujmu, ako aj z toho dôvodu, že vlastnícke právo žalobkyne nie je absolútne a musí strpieť označenie dopravných značiek vo verejnom záujme.

7. V zmysle čl. 20 ods. 1 a ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, zásahy, ktoré sa uskutočňujú do vlastníctva sú najčastejšie regulačné opatrenia štátu. V zmysle m. m. PL. ÚS 33/95, PL. ÚS 15/06, podmienky verejného záujmu možno podkladať za splnené len vtedy, ak verejný záujem je nadradený a objektivizovaný voči záujmom vlastníka a ak účel zamýšľaný obmedzením práva vlastníť majetok nemožno dosiahnuť prostriedkami, ktoré zasahujú miernejšie do ústavou chráneného vlastníckeho práva. Ústava dovoľuje obmedziť vlastnícke právo len na základe zákona, podľa ktorého zásah do vlastníctva je možný iba nevyhnutnej miere, ak je vo verejnom záujme, uskutoční sa na základe zákona a za primeranú náhradu. Ústavný súd o podmienke primeranej náhrady uviedol, že za trvalé odňatie alebo obmedzenie vlastníckeho práva treba poskytnúť vlastníkovi náhradu, ktorá má byť primeraná. Výška náhrady by však mala byť určená v porovnaní s trhovou cenou veci tak, aby v každom čase zohľadňovala mieru zásahu do vlastníckeho práva, ktorú možno od vlastníka veci spravodlivo požadovať. Obmedzenie vlastníctva vo verejnom záujme bez vyplatenia odškodného možno pokladať za ospravedliteľné len vo výnimočných prípadoch. Z dôvodu, že ide o kumulatívne podmienky, ktoré musia byť všetky súčasne splnené, aby zásah do vlastníctva bol legitímny, žalobkyňa považovala obmedzenie vlastníckeho práva Hlavným mestom SR, Bratislava, k vyššie uvedenej nehnuteľnosti za nezákonné (Case of James and Others. Séria A, 1968, č. 98, § 54).

8. Vyššie uvedená nehnuteľnosť je ornou pôdou, ktorá je chránená Zákonom č. 220/2004 Z. z., o ochrane a využívaní poľnohospodárskej pôdy a zmene Zákona č. 245/2003 Z. z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „zákon o využívaní poľnohospodárskej pôdy“). V zmysle zákona o využívaní poľnohospodárskej pôdy, stavať na poľnohospodárskej pôde, alebo túto pôdu využívať na iný, nepoľnohospodársky účel možno v nevyhnutných prípadoch a vždy v odôvodnenom rozsahu. V zmysle § 12 ods. 1 uvedeného zákona, poľnohospodársku pôdu možno použiť na stavebné účely len vtedy, ak došlo k vyznačeniu zmeny poľnohospodárskeho druhu pozemku v katastri, buď na základe právoplatného rozhodnutia, záväzného stanoviska alebo na základe stanoviska orgánu ochrany poľnohospodárskej pôdy.

9. Podľa § 17 ods. 1 Zákona o využívaní poľnohospodárskej pôdy, na nepoľnohospodárske účely možno použiť poľnohospodársku pôdu len na základe rozhodnutia o odňatí, rozhodnutie vydáva orgán ochrany poľnohospodárskej pôdy, v ktorého obvode sa poľnohospodárska pôda navrhovaná na odňatie nachádza. Túto skutočnosť potvrdzuje § 17b Zákona o využívaní poľnohospodárskej pôdy, ktorý ustanovuje, že poľnohospodársku pôdu možno použiť pre výstavbu cesty pre motorové vozidlá iba na základe záväzného stanoviska k odňatiu poľnohospodárskej pôdy, ktoré vydáva orgán ochrany poľnohospodárskej pôdy, ktorý je obsiahnutý v § 23 Zákona o využívaní poľnohospodárskej pôdy.

10. Závazné stanovisko, ktoré Hlavné mesto SR, Bratislava poskytlo neobsahuje žiadne zákonom predpísané náležitosti a žiadne právne relevantné informácie, ktoré by preukázali legitimosť osadenia zvislých dopravných značiek a označení parkovacích miest na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne. Ďalej, vo vyššie uvedenom záväznom stanovisku poukázali na § 3 ods. 2 Zákona o pozemných komunikáciách (cestný zákon). V zmysle zákona č. 135/1961, o pozemných komunikáciách (cestný zákon), miestnymi cestami sú cesty všeobecne prípustné a užívané ulice, parkoviská vo vlastníctve obce. Z dôvodu, že obec dňa 12.02.2024 v odpovedi uviedla, že zo zatiaľ dostupných zdrojov nedisponuje s informáciami či je, alebo nie je vlastníkom líniovej stavby, cesty, výlučným vlastníkom vyššie uvedenej nehnuteľnosti teda naďalej ostáva žalobkyňa. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností záväzné stanovisko neobsahuje obligatórne náležitosti, ani dostatočné odôvodnenie na to, aby mohol používať poľnohospodársky pozemok, na nepoľnohospodárske účely, z tohto dôvodu záväzné stanovisko je nedostatočné, a osadenie zvislých dopravných značiek a označenie parkovacích miest za protiprávne.

11. V zmysle § 25 ods. 1 písm. a), d), e), f) Zákona o využívaní poľnohospodárskej pôdy, osobe, ktorá nezabezpečila základnú starostlivosť poľnohospodársku pôdu alebo spôsobil jej poškodenie, nespĺnil povinnosť v prípade nepoľnohospodárskeho použitia poľnohospodárskej pôdy do jedného roka, v rozpore s týmto zákonom zabral a použil poľnohospodársku pôdu na nepoľnohospodársky účel, alebo nespĺnil povinnosť uloženú orgánom ochrany poľnohospodárskej pôdy, možno uložiť pokuty do 995 eur.

12. Žalobkyňa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedla, že dosiahnutie sledovaného účelu zabezpečovacím opatrením nie je možné, keďže individuálne podmienky na dosiahnutie sledovaného účelu zabezpečovacím opatrením nie sú splnené. Na základe vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery z dôvodu, že žalobkyňa ako vlastníčka nemôže v plnom rozsahu užívať svoju nehnuteľnosť a hrozí jej vznik alebo rozširovanie škody alebo inej ujmy tým, že nemôže svoju nehnuteľnosť užívať z dôvodu osadených dopravných značiek a preto je dôvod, aby súd vyhovel návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

13. Na preukázanie uvedených skutkových tvrdení žalobkyňa preložila listinné dôkazy: Výpis z LV č. XXXX okres: Bratislava IV, obec: Bratislava-Záhorská Bystrica, katastrálne územie: Záhorská Bystrica zo dňa 04.07.2024, Návrh na kúpu alebo zámenu pozemku zo dňa 18.07.2023 na Hlavné mesto SR Bratislava, Urgencia na vybavenie žiadosti o predaj alebo zámenu pozemkov zo dňa 17.10.2023, Žiadosť o podanie informácie na základe Zákona č. 211/2000 Z.z. zo dňa 21.11.2023 na Magistrát Hlavného mesta SR Bratislavy, Odpoveď Hlavného mesta SR Bratislava zo dňa 09.01.2024 na žiadosť o kúpu alebo zámenu pozemku, Žiadosť o podanie informácie na základe Zákona č. 211/2000 Z.z. zo dňa 19.01.2024 na Miestny úrad MČ Bratislava-Záhorská Bystrica, Žiadosť o podanie informácie na základe Zákona č. 211/2000 Z.z. zo dňa 14.03.2024 na Miestny úrad MČ Bratislava-Záhorská Bystrica, Výzva na odstránenie zvislých dopravných značiek a označení parkovacích miest zo dňa 07.05.2024, Odpoveď Hlavného mesta SR Bratislava zo dňa 15.05.2024 na odstránenie zvislých dopravných značiek a označení parkovacích miest.

14. Podľa § 324 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z.z., Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

15. Podľa § 324 ods. 3 CSP, neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

16. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

17. Podľa § 325 ods. 2 písm. c) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami.

18. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

19. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

20. Podľa § 326 ods. 2 CSP, k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

21. Podľa § 329 ods. 1 veta práva CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

22. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

23. Podľa § 118 ods. 1 Občianskeho zákonníka, predmetom občianskoprávných vzťahov sú veci, a pokiaľ to ich povaha pripúšťa, práva alebo iné majetkové hodnoty.

24. Podľa § 119 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veci sú hnuiteľné alebo nehnuteľné.

25. Podľa § 119 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nehnuteľnosťami sú pozemky a stavby spojené so zemou pevným základom.

26. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka, vlastníkom je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

27. Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (ďalej „Cestný zákon“), tento zákon upravuje výstavbu, užívanie a ochranu pozemných komunikácií, práva a povinnosti vlastníkov a správcov pozemných komunikácií a ich užívateľov, ako aj pôsobnosť orgánov štátnej správy (§ 3) a orgánov štátneho odborného dozoru (§ 3c) vo veciach pozemných komunikácií.

28. Podľa § 3 ods. 2 Cestného zákona, miestnu štátnu správu vo veciach miestnych ciest a účelových ciest vykonávajú obce ako prenesený výkon štátnej správy. Obce na miestnych cestách a na účelových cestách určujú použitie dopravných značiek, dopravných zariadení a povoľujú vyhradené parkoviská. Obce v rámci preneseného výkonu štátnej správy prejednávajú priestupky podľa § 22c na úseku miestnych ciest a účelových ciest.

29. Podľa § 3d ods. 3 Cestného zákona, miestne cesty sú vo vlastníctve obcí. Miestne cesty pre cestnú nemotorovú dopravu sú vo vlastníctve štátu, samosprávneho kraja, obce alebo iných právnických osôb alebo fyzických osôb.

30. Podľa § 3 ods. 7 Cestného zákona, cestný správny orgán a obec určujú používanie dopravných značiek, dopravných zariadení a povoľujú vyhradené parkoviská podľa odseku 2, odseku 4 písm. d) a odseku 5 písm. f) na základe stanoviska správcu pozemnej komunikácie a záväzného stanoviska dopravného inšpektorátu vydaného v rozsahu jeho pôsobnosti podľa osobitných predpisov.

31. Podľa § 4b ods. 1 Cestného zákona, miestnymi cestami sú všeobecne prístupné a užívané ulice, parkoviská vo vlastníctve obcí a verejné priestranstvá, ktoré slúžia miestnej doprave a sú zaradené do siete miestnych ciest.

32. Podľa § 6 ods. 1 Cestného zákona, premávku na pozemných komunikáciách upravujú osobitné predpisy; v ich medziach môže každý užívať pozemné komunikácie obvyklým spôsobom na účely, na ktoré sú určené (ďalej len „všeobecné užívanie“). Užívateľ sa musí prispôbiť stavebnému stavu a dopravnotechnickému stavu dotknutej komunikácie; nesmie ju poškodzovať alebo znečisťovať.

33. Podľa § 10 ods. 1 Cestného zákona, nikto nesmie svojou činnosťou ohrozovať diaľnicu, cestu alebo miestnu cestu a premávku na nich, ani sťažovať ich údržbu. Na odvrátenie takého ohrozenia uloží príslušný cestný správny orgán po dohode so zúčastnenými orgánmi nevyhnutné opatrenia; pritom môže byť tiež rozhodnuté po predchádzajúcom upozornení toho, kto ohrozenie vyvolal, o tom, že potrebné opatrenia sa vykonajú na jeho náklad.

34. Podľa § 22c ods. 1 písm. b) Cestného zákona, priestupku na úseku pozemných komunikácií sa dopustí ten, kto zničí, poškodí alebo znečistí dopravnú značku alebo iné zariadenie, ktoré je súčasťou pozemnej komunikácie, alebo cestnú zeleň, ak škoda neprevyšuje 170 eur.

35. Podľa §23 Cestného zákona, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

36. Podľa § 2 ods. 1 Zákona č.8/2009 Z.z., o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, cestnou premávkou na účely tohto zákona sa rozumie užívanie diaľnic, ciest, miestnych komunikácií a účelových komunikácií¹⁾ (ďalej len „cesta“) vodičmi vozidiel a chodcami.

37. Podľa § 60 ods. 2 Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, úprava cestnej premávky vykonaná dopravnými značkami a dopravnými zariadeniami je nadradená všeobecnej úprave cestnej premávky.

38. Podľa § 60 ods. 4 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, vlastník nehnuteľnosti je povinný za primeranú náhradu strieť umiestnenie dopravnej značky alebo dopravného zariadenia a ich nosnej konštrukcie na svojej nehnuteľnosti.

39. Podľa § 141 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak v tomto zákone nie je ustanovené inak, na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje správny poriadok.

40. Podľa § 3 CSP, sudy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány.

41. Podľa § 4 CSP, iné spory a veci prejednávajú a rozhodujú sudy, len ak to ustanovuje zákon.

42. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi stranami sporu, či tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo je obava z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobca domáha (princíp efektívnosti), navrhovaným neodkladným opatrením ktorý má dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

43. Všetky tieto zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne. Z dočasného charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej. Pre nariadenie neodkladného opatrenia musia byť osvedčené aspoň základné skutočnosti umožňujúce záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a musí byť zrejmé, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo strany sporu ohrozené. Pred nariadením neodkladného opatrenia musí súd zvážiť, či v dôsledku neodkladného opatrenia sa nevytvorí nezvratný stav v právnych vzťahoch medzi stranami sporu a či zásah do práv dotknutej strany sporu je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov, či ide o zásah primeraný.

44. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sú postačujúce skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu, ktoré musia byť osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou a naliehavosťou jej riešenia (rozhodnutie NS SR sp.zn. 5Cdo/91/2012). Osvedčenie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd pomocou ponúkaných dôkazných prostriedkov zisťuje skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Postačuje, že osvedčené skutočnosti so zreteľom na všetky okolnosti sa javia ako pravdepodobné (rozhodnutie Ústavného súdu SR I ÚS 102/2005, III ÚS 298/2008).

45. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a predložených listinných dôkazov mal súd za osvedčenú skutočnosť, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti, parcely registra „E“ evidovanej na mape určeného operátu, ako parcely číslo XXX, o výmere XXX m², orná pôda, zapísanej

na liste vlastníctva č. XXXX, okres: Bratislava IV, obec: Bratislava-Záhorská Bystrica, katastrálne územie: Záhorská Bystrica, ktorej spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnosti je 1/1. Nehnuteľnosť nadobudla titulom Osvedčenia o dedičstve sp.zn. 38D/727/2007, Dnot 77/2007 zo dňa 07.08.2007, Z- 9848/07, titulom Osvedčenia o dedičstve sp.zn. 38D/728/2007-57, Dnot 78/2007 zo dňa 10.09.2008, Z-13189/08.

46. Na predmetnej nehnuteľnosti sa nachádza líniová stavba - pozemná komunikácia, na ktorej sú osadené zvislé a vodorovné dopravné značky, označenia parkovacích miest, z ktorého dôvodu žalobkyňa ako vlastníčka nemôže užívať nehnuteľnosť. Miestny úrad Bratislava, Záhorská Bystrica v odpovedi zo dňa 12.02.2024 uviedol žalobkyni, že povolenie na osadenie zvislých dopravných značiek a označení parkovacích miest vydalo Hlavné Mesto Slovenskej republiky, Bratislava. Žalobkyňa dňa 07.05.2024 vyzvala Hlavné mesto SR Bratislavu na odstránenie dopravných značiek a označení parkovacích miest na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne, ktoré boli osadené bez súhlasu vlastníka nehnuteľnosti.

47. Z vyjadrenia Hlavného mesta SR Bratislavy zo dňa 15.05.2024 mal súd osvedčenú skutočnosť, že dopravné značenie na pozemnej komunikácii, na spojnici ulíc Tatranská a Hargašova bolo riadne určené príslušným správnym orgánom a to Hlavným mestom SR Bratislava podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (Cestný zákon) a spĺňalo všetky obligatórne náležitosti. Dopravný inšpektorát v Slovenskej republike nerozhoduje o určení dopravného značenia ale podáva stanovisko, ktoré v tomto prípade bolo vydané a bolo súhlasné. Súhlas vlastníka pozemku nie je potrebný v zmysle § 60 ods. 4 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, na pozemku sa nachádza pozemná komunikácia, na ktorú sa vťahuje všeobecné užívanie. V danom prípade je však vlastnícke právo k pozemku parcele číslo XXX, parcela registra „E“, zapísaná v katastri nehnuteľností vedenom katastrálnym odborom Okresného úradu Bratislava, na liste vlastníctva č. XXXX, okres Bratislava IV, obec: Bratislava- Záhorská Bystrica, katastrálne územie: Záhorská Bystrica, obmedzené verejným záujmom, všeobecným užívaním pozemnej komunikácie. V prípade, ak by žalobkyňa ohradila pozemnú komunikáciu, spojnice ulíc Tatranská a Hargašová bez príslušného povolenia (rozhodnutia), toto konanie by mohlo naplniť znaky správneho deliktu v zmysle Cestného zákona, a v prípade odstránenia príkazových a zákazových značiek až znaky trestného činu ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia.

48. Žalobkyňa sa pred začatím konania vo veci samej domáha proti žalovanému ako orgánu verejnej správy, nariadenia neodkladného opatrenia, odstránenia dopravných značiek a odstránenia parkovacích miest, pričom sa jedná o výkon verejnej správy. Z ustanovenia § 3 a § 4 CSP vyplýva, že právomoc súdov v civilnom sporovom konaní je viazaná na súkromnoprávne spory a súkromnoprávne veci, prípadne na iné veci, v ktorých je právomoc súdu založená priamo zákonom. Takým zákonom môže byť Civilný sporový poriadok, ale aj iný zákon. Odlišnú právomoc majú správne súdy, ktoré v súlade s § 2 ods. 1 a § 6 ods. 1 SSP preskúmavajú zákonnosť rôznych foriem činnosti verejnej správy. Pre určenie, či konkrétna vec patrí do právomoci súdov v civilnom sporovom konaní alebo do právomoci správnych súdov, je tak rozhodujúce, či predmet sporu medzi stranami, možno zaradiť medzi súkromnoprávne spory v zmysle § 3 CSP, eventuálne iné veci v zmysle § 4 CSP, alebo či predmetom sporu je otázka zákonnosti určitej formy činnosti verejnej správy, ustanovenie § 3 SSP podrobne vymedzuje, čo treba rozumieť jednotlivými formami činnosti verejnej správy.

49. Pre vymedzenie pojmu súkromnoprávneho sporu a súkromnej veci v zmysle § 3 CSP je tak zásadne rozhodujúca príslušná hmotnoprávna úprava právneho vzťahu, z ktorého vznikajú práva alebo povinnosti, ktoré sú predmetom sporu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.1 KO 3/2019). Opačný názor, podľa ktorého by pre posúdenie právomoci mal byť rozhodný petit, nemožno akceptovať. Robil by rozhraničenie pôsobnosti civilných súdov a správnych súdov, ale v konečnom dôsledku aj právomoci súdov a iných orgánov verejnej moci závislým od ľubovôle žalobcu, čo odporuje zneniam § 3 a § 4 CSP a § 6 SSP. Procesné právo ako také nie je predpisom, ktorým by bol súčasťou súkromného práva, a tak právne vzťahy, ktoré zakladá nemožno považovať za súkromnoprávne vzťahy. Neodkladné opatrenie možno nariadiť len v súvislosti s takou vecou, na ktorej prejednanie je daná právomoc civilného súdu (uznesenie kompetenčného senátu Najvyššieho súdu SR a Najvyššieho správneho súdu SR sp.zn. 1SKomp/6/2021 , sp.zn. 1SKomp/31/2022).

50. V danom prípade sa na predmetnom pozemku vo vlastníctve žalobkyne nachádza pozemná komunikácia a všeobecné užívanie pozemnej komunikácie nie je inštitútom súkromného práva, ale ide o verejno-právne oprávnenie, ktoré nie je možné obmedziť na základe jednostranných úkonov

subjektov práva. Toto užívanie sa neopiera o občiansko- právne predpisy ale o Cestný zákon, ktorý je verejno-právnym predpisom. Z citovaného zákona vyplýva, že o použití dopravných značiek, dopravných povolení a vyhradených parkovísk rozhoduje príslušný cestný správny orgán, jeho rozhodnutia vo všeobecnosti podliehajú súdnemu preskúmaniu v rámci správneho súdnictva. Ak sa žalobkyňa domnieva, že zo strany príslušného orgánu verejnej správy došlo k protiprávnemu zásahu do jej práv, resp., že jej práva alebo právom chránené záujmy boli porušené rozhodnutím orgánu verejnej správy, mohla sa domáhať odstránenia takéhoto stavu podaním správnej žaloby podľa Správneho súdneho poriadku.

51. Zo záverov ustálenej judikatúry (napr. uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Obo/240/98 (R 123/1999), sp.zn.7Cdo/59/2011) vyplýva, že neodkladným opatrením nemožno brániť vo výkonu právomoci inému orgánu verejnej moci, prednosť majú právne prostriedky ochrany v správnom konaní. Civilný súd nie je oprávnený preskúmať správnosť či zákonnosť správneho aktu vydaného orgánom verejnej správy v rámci jeho kompetencie, a už vôbec nie v konaní o nariadení neodkladného opatrenia.

52. Pokiaľ by súd nariadil orgánu verejnej správy povinnosť vydať rozhodnutie na odstránenie zvislých dopravných značiek a označenia parkovacích miest na predmetnej nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne, zasiahol by do jeho právomoci. Súd v civilnom konaní nemôže neodkladným opatrením zasahovať do rozhodovacej činnosti orgánu verejnej správy a obmedziť ho vo výkone jeho zákonných kompetencií. Vzhľadom na vyššie uvedené skutkové a právne závery súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietol.

53. O nároku na náhradu trov konania v súvislosti s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP v spojení § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný mal v konaní plný procesný úspech, preto mu proti neúspešnej žalobkyne vznikol nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovanému v konaní nevznikli trovy súdneho konania alebo právneho zastúpenia. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobkyne nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava IV. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.